

PLASSEN

Snel trek je broek omlaag
je moet zo nodig
Net als het leven
Sneller
dan je plas
het keramiek raakt

blijf zitten
Overdenk de woorden hier geschreven
snel zijn is wanneer in je blaas,
je plas
Jij op zoek naar een wc
die niet in de buurt was

Nu zit je hier
Met je telefoon
Dit gedicht, een boek
Jij was op tijd
Geen plas in je onderbroek

GROTE B

Borger hurkte in het struikgewas bij avondtijd
Hout en groen te over in het Te Boelaerpark
Zijn dringende boodschap kon hij hier wel kwijt

Plots drong het tot hem door, besepte het terstond
Hier zijn wel bomen maar hier is geen papier
Hij graaide om zich heen en tastte in het rond

Greep een verdroogd reuzenblad naast zijn broek
Zag niet de netel die er zich onder verschool
Toen hij zijn vingers brandde klonk een luide vloek

‘G.....terij’, het klonk als Gitschotellei
Die naam stond ook op de bon van de polies
Als plaats delict voor zijn wildkakerij

HET KLEINSTE KAMERTJE

in het kleinste kamertje
ben ik zoals de zeerover
net voor het enteren –
met een velletje papier
over het oog en de wc-eend
op de schouder leg ik
schatten onder water:
kapitein Haddocks duizend
bommen en granaten tegen
witte tegels & een stukje Sunlight zeep
op het kleinste porseleinen scheepje
vaar ik iedere ochtend door
de baai van Villeroy & Boch
tot mijn eiland is weggespoeld

GEMAK (KELIJK) SONNET

wees welgekomen hoog geachte
voor u te schrijven is mij een eer
u gaat lezen wat u niet verwachtte
maar de eer blijft groot, evenzeer

u bent tot hier moeten komen
de natuur was u imperatief
uitstel, hebt u kunnen dromen
er is geen enkel alternatief

misschien hebt u geen trek
wat langer als het moet hier te wezen
maar u bent op de juiste plek

wees uzelf tot in de gloria geprezen
om hier in 't kleinste vertrek
op 't gemak een gedicht te mogen lezen

HARDLIJVIG

laat varen alle hoop na de streling van papillen
laat rusten de herinneringen aan sachertorte en
godenspijs weggespoeld met lambiek en la trappe

zie door de bril in het porseleinen graf het restant
en stoffelijk overschot van middagmaal en avondpot
weggespoeld in ondergrondse reinigingslabirinten

dit is de plaats voor het schrijven van memoires
gekweld door darmkramp en obstipatie na eindeloze
sessies bij uw psychiater wachtend op ontlasting

denk aan rabelais en aan de woorden van zijn held
scabreus en verdorven door hardlijvigheid gekweld
desondanks met instemming nog steeds gelezen

KLEINSTE KAMERTJE

Het gat van de timmerman is geborgen in hout
Vier zijden en een gesloten vlak met slot
Waar ik naar staar
En mij verwonder hoe wit
Een blad kan zijn zonder bloemetjes.

BORGERHOUDTVANU

Eeuwig geroep en voetstappen weerklinken
in verdwaalde straten, vinden na enig zoeken
hun weg terug in het web. Ik weet niet
wat ik heb, een onrust jaagt onder mijn vel.

Op één van mijn nachtelijke zwerftochten
kwam ik mezelf en anderen tegen,
telde de regels, zocht tussen de tegels
naar wat geschreven stond
in eigen mond.

Hoe poëtisch dit dorp van baksteen en beton.
Geborgen tussen Stad en Singel
houdt het warmste volk 's ochtends plaats vrij
voor de zon.

PLONS

Aan wie hier warm of koud de billen toegeknepen houdt
En niet anders kan dan lezen
hoe ook hier de bourgeoisie
De gevel kleurt met een poëzieorgie

U die hier intramuros zoekt
Naar een oase van rust
In theehuis, buurthuis, bruine kroeg
weg van het fietsgerinkel en de toeterauto's
terwijl uw water ruist en het buiten bruist

spoel uw zorgen door, laat los, geef u over
in geuren en kleuren aan het borgerhoutgebeuren
en laat de woorden vallen met een zachte plons
hier schrijven we samen een nieuw verhaal

BORGERHOUT

Als je in de stad loopt en doelbewust verdwaalt
tussen straten
mensen
en Mariabeeldjes

kom je misschien wel eens op een plek waar de stad
voor velen
stopt

Maar niet voor mij
want naast het Astridplein en de Zoo is er een verborgen deur
eentje met een dikke tram-ader door
die velen negeren

Een plek waar vreemde geuren je neus bekoren
boordevol kleuren die je verblinden en je reuzegroot doen voelen
Een theater van het leven

Een plek waar men warme geborgerhout kan vinden

BORGERHOUT TENNISCENTRUM

een haviksoog dat alles ziet
weerbericht vergeet mij niet

het beetje roekeloze strijkorkest
bespeelt de dingen pasens best

notarissen die uiltjes vangen
zijn nog saaier dan behangen

in een labyrinth van brillen

dat zegt de umpire en de leek
ook al houdt het dan geen steek

gulzig wroeten willen
is als lemmings killen

eens ze tennisballen tillen

strandpasta of pruimentartaart
dropshotnet en zomerbaard

wartaalknoop en prinsendrop
huilebalk of vaatwassop

ELASTIEK

Mijn eerste plasje klettert
in de buik van mijn eend.
Papa, mama joelen op de eerste rij.
Mijn eerste gouden medaille
haalt de voorpagina niet eens.
Wel het Riool Boulevard.

Ik groei als kool.
Ze trekken mijn speen
als een rotte tand
uit mijn mond.
Ik huil van ellende.
Papa geeft me een kus.
Mama slaat een kruis
voor de crucifix.
Ik krijs de boel bij elkaar.
Ze stoppen Jezus
in mijn mond.

De regen valt mijn regenjas aan
die op hem werkt als een rode lap.
Ik spring in de plassen
Ik schiet het water
als een voetbal in de lucht.

Ik haat school.
Ik haat rekenen.
Van mij mogen ze de getallen
die uitgeprocedeerd zijn
de klas uitzetten.

Ik ben dol op mijn poes.
Ze heet Maanlicht
omdat ze zwart is als de nacht
met een witte stip op haar hals.
Het is volle maan.
Dikke Mercedes
rijdt Maanlicht tot moes.
De dood zuigt al het licht
uit mijn hart.

Later word ik minister president
en blaf ik tegen vreemdelingen
als de hond van de burens.
Ik draag een broek met een elastiek
die meerekt, zodat ik gelijk krijg.

K'ANJER

Je droeg je rode outfit, eerste keer
Wij zagen een stukje huid erdoorheen
Ik herkende de contouren van je lijf

Stapte je naar café Strange, verlegen?
Liep je over de Turnhoutsebaan, verlegen?
Schreed je voorbij de Roma, verlegen?

Ik raadde onmiddellijk de vraag op je lippen
Wij zagen de strakheid van je body
Je liep op je glitter schoenen

Dan vraagt u; wie is die borgervriend?

DIARREE

de kamer kreunt
gedachten krijgen poten
lopen elkaar voor de voeten
op de vierkante meter vloer

ideeën rollen over de tegels
stamelen en schreeuwen
in de verdoofde stilte

waar elke seconde verdertikt
traag
tot in de eeuwigheid
die ook hier geen einde kent

BEZOEK

Uiterlijke verschillen daar gelaten
zijn wij aan elkaar gelijk.

Drang is het, die ons doet haasten
tijdig, naar eenzelfde deur.

In 't klein vertrek kijk je als 't eerste
naar toiletpapier, dan pas zit je, - en op je gemak
ontlast met stil genot, waarvoor je bent gekomen.

Soms zie je naar je prestatie om
wat je daarvan denkt, dat blijft bij je
spoelt met water en verdrinkt wat je achterliet
dan was je je handen, om weer in 't reine te komen.

*

in mindere dan deze tijden
ontlastte men extramuros in een slotgracht
op wat dies
meer van pas was

nu verlicht een fel tl
intramuros tegeltuinen
speelse pamperspet
ontstemt rollaterpiep en bakfietszoem

dit is het maakbare deel
voor wie hier binnentreedt

de ander ligt open verscholen
in hopen van ego en snik

taal bokst en danst
scheurt over dichtgemetseld onkruid
en botst

recent bleef nog een open vraag
laten we varen alle hoop
in wakke boot op wankel zee
verzinkt next level shit
wie ik hier ben

PITSTOP

ik lik je adem en met mijn
beslagen tong
volg ik de contour
van je schoot

als een vondeling
met reuze zin
in omgang

geborgen in de holte
hoor ik een hijgende hagenpreek
gedempt door je okselhaar
terwijl ik het veld van je buik
betreed
en me zelf van mijn zaad
bevrijd

daarna spoel ik alles door

BORGERHOUT

Op de stad met zijn vele gezichten
en vele namen,
daarop
wil ik me nu richten.

Op de stad met zijn vele culturen
waar deze soms botsen
tegen hun wereldse muren,
hier blijft men buren.

'Op de stad waar de Reuskens
de straten trotseren
waar eenieder dan feest
om de Reuskens te eren.

Op de stad ontstaan als gehucht
genaamd Borgerholt
nu gekend als geducht,
wellicht gewoon een gerucht.

Op de stad genaamd Borgerhout
opdat cultuur haar verrijkt
opdat ze zoekt naar wat bindt
opdat ze 't vinden blijven kan
omdat Borgerhout
een stad is, met een hart van goud.

REUSKENS VAN BORGERHOUT

wie kent niet de Reuskens van Borgerhout
geen kermis te gaan zonder deze vrienden
feestelijk flaneren ze door de straten
tijdens de reuzenommegang dansen ze
hun trage oude dans, ze horen bij Borgerhout
al meer dan driehonderd jaren historie

net als deze Reuskens zal ook Borgerhout blijven
er zijn genoeg problemen om op te lossen
maar de toekomstplannen zijn groots en spannende
tijden liggen voor de boeg, als we echter het hoofd
fier overeind houden zoals Dolfijn, Kinnebaba,
Reus en Reuzin, wie kan Borgerhout dan iets maken

KLEINSTE KAMER

In een knus rijhuis achteraan

In een statig theater met alles erop en eraan

Reuzengroot of muisjesklein zal je bezoeken en jij zal er zijn

Zonder je troon van porselein

Zouden we immers gescheten zijn

GE ZIJT VAN

.....

Vruger Borgerholt, naa Borgerhout,
mor da loat alleman koud.
Zedde geboren als Ali of de Jos?
In 't gebied intra of extra Muros.
Gedumt in een vondelingenschuif?
In de Roma geft AA moeder een plezante fuif.
BorgerRio, iedereen loco?
We bouwe e feesje in Borgerokko.
Die Reuskes, amai mene frak,
Waar koopte couscous en zuut gebak?
Ma, pa, Kinnebaba en den Dolfijn,
doar moete veur oep de Turnhoutsebaan zijn.
Elk zijn geloof, van kaark tot koepelmoskee,
= is gelaik on: iedereen is hier tevreë.
Want wit,bruin,zwart, lelijk of schoon;
Iedereen leest dees, oep zene gouwen troon!

WAT ONS GEBORGEN HOUDT

Er is nooit plaats om te parkeren
En er zijn putten in de weg
Je moet er altijd claxonneren
Anders krijg je niks gezegd

Want overal klinken de verhalen
Bontgekleurd en soms zwart-wit
Op dure sneakers of sandalen
Van kinderwieg tot vals gebit

Het is soms struikelen over dromen
Overal liggen wortels bloot
Daaruit groeien steeds nieuwe bomen
Ze maken burenwijken groot

Hier kleuren wij ons eigen leven
Zijn onze harten opgebouwd
Voor altijd of misschien maar even
Het is wat ons geborgen houdt

BOHO

2140

Een wc hier in Borgerhout,
een shithole met een attitude
maar cultuur in elke buurt
van den Trix tot de Roma.

Wie weet zat je nu naast Pernath
als hij wat langer geleefd had
of sta je zometeen oog in oog
met De Coster of Provoost?

Het kleinste district van 't stad
maar wel het meest exotische,
met brio het Rio van Europa.

In 't Werkhuys ontmoet je mensen
zoals jij en het Ecohuis toont je
... hoe je groener plassen moet.

BORGERHOUTS ELFJE

Reuzendistrict

Geborgen geboortegrond

Extra / Intra Muros

Van Roma tot Boelaerpark

Reuze!

TIK TOK OP HET PORCELEIN

Tik tok

Tik

Tok tik tok

Tik

Rol rol rol

Rip

Frommel frommel

Klik

Watergeweld.

RIJ

de vrouwen schuiven aan
zoals gelovigen
in een dikke kerk om
zich te verlossen
van hun zond(ig)en

GEBORGEN

In Antwerpen omsloten
Ontmoet fris geschiedenis
Daar krijgt de avond poten
Achter elke deur, in elke nis

De doorganger blijft dralen
Elk uithangbord een haak
Zijn doel wordt het dwalen
Naar geur, klank en smaak

De stemming stijgt in slingerende stegen
De sleur van alledag het hoekje om
Wegen te over, niets te overwegen
In kronkelende straten ligt men krom

Het voelt vroeg tot in de late uren
Zorgen gestaakt en lieden geslaakt
Nieuwe vrienden uit verre burenen
De geborgen nacht is hier gemaakt

HET LIEFST

Laad me
Het liefst
Met rust.
Ik zal een rugzak zijn,
Een auto of containerschip.

We
Stranden
Aan de azuurblauwe
Kust
Ze

Of beter nog
Laat me uit.

WINTERBANDEN

Op een overbelichte morgen
staat dit woestijndorp blank
op een glijdende eierschaal van
duif, melk en gebroken wit behang.

Straten liggen gespiegeld te rillen,
hun verschillen? Eindelijk toegedekt,
kampen beslecht culturen vervlochten.
Gij weet: hier is een wijk op antivries gezet.

Want iemand heeft vannacht asfalt geglazuurd
en van kinderkoppen cupcakes getrommeld
krokante voetenpaden aangelegd in een buurt
die anders maar wat aanmoddert.

Hier ligt nu onze diamantwijk, gewit,
gepekeld tot er eindelijk smaak in zit.
Hier worden winterbanden gesmeed;
nooit meer voor eigen deur gekeerd.

ZITTIJD

Ik loop niet te kniezen
doe het liever zittend

en terwijl daar - achter dubbeldeuren -
het tooglawaaï zingt
beproof ik
het oude muntenvrouwtje
zij - vastgeketend aan de uren
waarin wij onze ogen draaien
van trap naar deur
naar druppels
naar woorden om de hoek -
zij vraagt me straks misschien
om twintig cent plus drie sterren
te tellen,
te vertellen
hoe ik met je praat
waarom ik zittend naar je handen zoek.